

[Boligministeren.]

dette forslag vil komme til at virke; det bliver nok et relativt kompliceret regnestykke, for der indgår jo også i de folks vilkår adskillige andre sociale ydelser end netop boligsikring.

Til hr. Ingomar Petersen vil jeg sige, at det er tanken, at vi i højere grad fremover vil lade kommunerne være bestemmende for og ansvarlige for, hvor der skal bygges sociale boliger.

Så kun til hr. Henning Philipsen: vi har i boligministeriet nogle særdeles fortræffelige embedsmænd til at fortolke den nugældende boligsikringslovgivning. I øvrigt i anledning af de sidste udtalelser: det er selvfølgelig op til udvalget at se på det talmateriale, der her er forelagt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal kun knytte en ganske kort bemærkning til det, boligministeren sagde. Han sagde, der muligvis var steder, hvor fremskridtspartiet ville spare, hvor regeringen ikke ville spare. Det er sikkert rigtigt, men hvis regeringen vil nøjes med sine egne oprindelige spareforslag, er det bedre end det, vi har i øjeblikket. Så dér kan regeringen da i hvert fald ikke være uvillig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri.

(Lovforslaget (nr. 143) findes i tillæg A. sp. 2489, fremsættelsen i tidenden sp. 3632).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Knud Damgaard (S):

Der er mere glæde i himlen over én synder, der omvender sig, end over 99 retfærdige. Det må glæde boligministeren, særlig fordi Lukas ikke tager forbehold over for graden af omvendelse — for uanset at dette forslag viser omvendelse, mener vi, at graden er for svag. Skønt vi er tilfreds med den ændrede holdning, tvivler vi på, at vi med de foreslåede midler kan løse de problemer, der forudsættes løst.

Nu er 100 mill. kr. jo mange penge, også når de fordeles over en 4-5 års periode, men at løse et problem bedst muligt i første omgang er dog som regel billigere end flere ufuldstændige forsøg. Det bør dog understreges, at det, vi forhandler her, er midlertidige ordninger. Dette forslag i sig selv er et stærkt argument for at få fastlagt en langsigtet boligpolitik, og det bør være en inspiration til at få den fremmet.

Oftentimes taler vi herinde om forhold, som vi forudsætter befolkningen kender. Det kan godt være årsag til afstanden mellem Christiansborg og menigmand og medansvarligt for manglende forståelse for de beslutninger, vi træffer. Hvad er f. eks. en almenyttig bolig, ved alle det? Jeg tror det ikke. I princippet er det en bolig, som ingen tjener penge på, det vil sige, at den bolig, som blev opført for 20-30 år siden, stadig udlejes til en pris, der svarer til renter og afdrag af de oprindelige lån plus driftsomkostninger og opsparing til vedligeholdelse, altså til en leje, som også en folkepensionist kan klare. Når en sådan lejlighed bliver ledig, har en familie med lav indtægt med børn eller måske netop et pensionistægtepar fortrinsret til lejligheden til samme leje, som betales af den, der flytter. Det vil sige, at samfundet ved hjælp af den ældre almennyttige boligmasse får løst et problem helt gratis, og det sker hvert år for mellem 25.000 og 30.000 familier. Det må med, når vi vurderer den sag, vi behandler i dag, som har at gøre med udlejningsvanskeligheder i det nyere og nyeste almennyttige byggeri.

Gennem lån fra Landsbyggefondens søges lejen og beboerindskuddet nedbragt. Et statslån på 100 mill. kr. fordelt over 4 år og nedtrappet over perioden er blevet foreslået. Lånet skal anvendes dels til videreførelse af de driftslån, der udløber i år, dels til drifts-